

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ:

JAINA DHARMA PRAKASH

દોહરો.

અનુભવોથી નિપત્તી, ખામી પૂર્ણ વિદ્યાન;

જૈન ધર્મ ઉચ્ચત્ત્વના, પ્રગટ્યું જૈનપ્રકાશ.

૧ ભું. શક ૧૮૦૭ વૈશાક શુક્રી ૨૫ સંવત ૧૯૪૨ અંક ૨ બો.

શ્રી જૈન મર્મો જયનિ.

જિનસ્તુતિ.

(શાર્દૂલ વિકીરિત વૃત્ત.)

૥ આદીશ્વર દેવ જૈનક તાણા આધાર આદિથી છે. નં. ૭

૥ શાંતીશ્વર અંતિ ગર્વ અમની સંહારી સંભારયો;

૥ નેમીશ્વર નેક નેમ' ધરીને વિદ્યો તમે વારયો,

૥ પાર્શ્વ પ્રભુ વર્દમાન જિનજી સદ્જ્ઞાનદાયી થયો. ૧

(રુચિગીત હંદ.)

ગળ નિધાન સમરત લગ્નિય પ્રધાન ગૌતમ સ્વામિની,

૥ મ સ્મૃતિ કૃતિથીજ નામે અર્ચિ' રૂપી ભામિની;

૥ પ્રભુ ગુણ જંબુ દ્વજધર શોભતા આ જંબુમાં, ૩

૥ તિ પવિત્રજ જેની શાશ્વત જંબુના રહી તેજુમાં. ૨

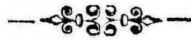
૥ મારણા. ૨ પીડા.

૧૮

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશના આધારને આદી કરૂ,
 સૌધર્મ ગણધર ચણું પંદી જન્મ કરીએ નિર્મળ;
 જ્યવંત તે જ્યવંત થાઓ જૈનધર્મ અલંકરૂ,
 ગુણગાન ગાઈ તાન સાથે પાવના^૧ રસના^૨ કરૂ.

૩

મુક્તિમાર્ગ.

(શિખરિણી.)

ભવારણ્યં મુક્તા યાદિ જિગમિષુ મુક્તિ નગરીં,
 તદાનીં માકાર્ષી વિષય વિષ વૃક્ષેષુ વસતિ;
 યતરુહ્યાયાપ્મેષાં પ્રથયતિ મહા મોહ મચિરા,
 દ્વયં જંતુર્યસ્માત્પદમપિનગંતુ પ્રભવતિ. ॥૧॥

ભાવાર્થ—સંસારરૂપી અટવીને મૂકીને જે સિદ્ધી પૂરી એટલે મોક્ષ નગરીએ જવાને ઇચ્છાવંત હો તો હે ભવ્ય ! વિષય જે કામભોગ તેજ વિષ વૃક્ષછે એમ જાણીને તેની નીચે નિવાસન કર; કારણ કે તે વિષય વૃક્ષની છાયા પણ મહા અજ્ઞાન મત્તે વિસ્તારનાર છે એટલે સંસાર ઉપરની મૂર્છાને વધારનાર છે. અને તે વૃક્ષ નીચે વસનારને મહા મોહાદિ એક પગલું પણ આગળ ચાલવા દેતા નથી, અર્થાત્ તે વિષયને વશ થયેલા અથવા તેમાં લુબ્ધ થયેલા પ્રાણીઓ મોહનો ત્યાગ કરવાને અને મોક્ષનગરીના માર્ગ તરફ પગલું ભરવાને પણ સમર્થ થતા નથી; ત્યાંજ સ્થિરત્વપણાને પામી જાયછે.

વાંચનાર સ્વધર્મીઓ ! આ શ્લોકના ભાવાર્થને પોતાના લક્ષમાં

૧ પવિત્ર. ૨ શુભ.

મુક્તિમાર્ગ.

૧૯

લેશો તો પ્રત્યક્ષ જાણાશે કે સંસારની વૃદ્ધિનું મૂળ કારણ સંસારના વિષયને સારા ગણવા, તેમાં આશક્ત થવું, પ્રમાદમાં નિમગ્ન રહેવું અને ધર્મ કાર્યમાં ચિત્ત ન આપવું તેજ છે; માટે સંસારના વિકારોથી ન્યારા રહી, તેમને પાપના પંધન જાણી, દુર્ગતિના દાતાર માની; દુઃખના સમુદ્ર સમજી તેનો ત્યાગ કરવો અને યથાશક્તિ ધર્મ કાર્યમાં ઉદ્યમ કરવો; શ્રાવકને ચોગ્ય વૃત્ત આદરવા અને તેનો પૂર્ણ દૃઢતાએ નિર્વાહ કરવો જેથી અનુક્રમે મુક્તિ માર્ગને જાળખી મોક્ષસુખ પ્રત્યે પામશો.

મુક્તિ માર્ગનું સંશોધન કરનાર અને મોક્ષ સુખના અભિલાષી પ્રાણીઓએ પોતાના હૃદયમાં શુભ ભાવનારૂપી જળનું સીંચન કર્યું કરવું અને વિચારવું કે અહો ચેતન ! તું પાંચ પ્રમાદમાં પડ્યો થકો કાંઈ બીચારતો નથી. આ મનુષ્યનો ભવ પંચેન્દ્રીપાતું ચાલ્યું જશે, શ્રી વિત્તરાગ પ્રણિત ધર્મને આદરતો નથી તો સંસાર સમુદ્રને કેમ તરોશ ! અહો આત્મા ! તો અનંતા પુદ્ગળ પરાવર્તન કર્યું, તું અનંતા કાળ સંસારમાં ભમ્યો, તોપણ તને ભવ ભય પ્રાપ્ત થતો નથી; જ્યાં સુધી તું ભવભીરૂ થયો નથી ત્યાં સુધી ધર્મ કાર્યમાં તારું ચિત્ત ચોંટતું નથી ! તો પૂર્વ ભવે ઘણા પાપ કર્યો કર્યો છે તેથી ધર્મ સાધનમાં તને ઉલ્લાસ આવતો નથી પરંતુ ધર્મ સાધનવિના આ સંસાર સમુદ્રનો પાર આવશે નહીં, સંસાર સમુદ્ર તરોશે નહીં, મુક્તિ માર્ગ જાળખાશે નહીં અને મોક્ષ સુખ પ્રાપ્ત થશે નહીં. એતો નિશ્ચય વાત છે. કોઈ પ્રાણી ધર્મ સાધનવિના પાર પામ્યો નથી. તું અજ્ઞાન દશાએ કરી એમ જાણ્યું છે કે હું મનુષ્યનો ભવ રિક્તિ સંપદાએ સહીત પામ્યો છું તેથી તેનો ભોગવટો લઉં; પણ એમ નથી; વાસ્તે ચેત ! ચેત ! વિચાર ! વિચાર ! આ ખરો અવસર નિ-

૨૦

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

રથેક. જાયછે. તું છતરાજના વચન હૃદય ધરી ધર્મ સાધન કરતો નથી તો પાછળ પસ્તાવો થશે! મનુષ્યનો ભવ, પંચેંદ્રીપાત્રું નકામા જશે. તું હેકે ઉતારી જઈશ ત્યારે તને સામગ્રી પાણુ ક્યાંથી મળશે! અનંતા કાળનો વિરહ પકશે! માટે પ્રમાદ છાંડી સ્વાત્માને નિવાણું કરવા અને સ્વધર્મ પ્રગટ કરવા લોક સંજ્ઞાત્યજ! જોધ સંજ્ઞાત્યજ! 'આ સી-ભાવીત્યજ,' અને વાંછા રહીત ધર્મ સાધન કર જેથી સંસારના બાંધન-થી મુક્ત થઈ મોક્ષ સુખની મામી થાય અને અવર અમર સુખનો અનુભવ લેવાય.

હે ચેતન! તુજને પ્રદગળીક સુખની વાંછા ઘણી છે પણ વિચારી જો કે આ હવે સર્વે સંસારિક સુખો અનંતીવાર ભોગવ્યાં છે. તે વિ-પય સુખને ચુસી ચુસીને મૂક્યા છતાં હજી તેની તૃણા છીપાણી ન-થી. વળી હે ચેતન! તે ભવ અનંતા કર્યા, જન્મ મરણ અનંતા કર્યા, શૌદરાજ લોકમાં અકેક લોકાકાશ પ્રદેશે અનંતા જન્મ મરણ ક-ર્યા; પણ કાંઈ વિચારતો નથી. માટે હવે પ્રતિજોધ પામ! પરભાવ પ્રણીત લક્ષ્મીને મૂકીને આત્મ સત્તા ભાણી દૃષ્ટી કર અને છત માર્ગનું શેવન કરી મુક્તિ માર્ગને વિધે ગમન કર; જેથી ભવોભવ જન્મ મ-રણાદિ દુઃખો નાશ પામે અને ચેતન સત્તા પ્રગટ થઈ મોક્ષ સુખની મામિ થાય.

તથાસ્તુ.

જૈનાચાર્ય ચરિત્ર.

(નાશવ્ય હંદ)

વિચિત્રભેદવાન દુષ્પ્રમાણ્ય આ સમે તમે,

કરી તપાસ આસપાસ વાતની વિમાસીને;

જૈનાચાર્ય ચરિત્ર.

૨૧

મમાણ પદ્ધતિ તણા બહુમુતો તણી કૃતિ,
અનુસરીજ ચાલશે તજ સ્વચ્છંદતા બધી.

૧

(આર્યા)

પરંપરાથી પ્રચલિત, ગીતાર્થ જનને મમાણ કીધા જો;
તે સદ્ગ્રંથો વાંચો, તજો કૃતકો તમે ખીજા,

૨

(દોહરા)

શ્રીસુવંર્મ^૧ ગણધર તથા, ભદ્રપાહુ^૨ ભગવંતો
દેવદિં^૩ ગણિને વળી, સિદ્ધશેન^૪ ગુણવંત.

૩

‘શ્યામાચાર્ય તથા વળી, ‘આરજ’ રક્ષિત’ સૂરિ;
ગંધહસ્તિ^૫ ગુરુ નિર્મળા, શ્રી શીળાભિધ^૬ સૂરિ.

૪

મહાવાદિ^૭ ગુરુને વળી, સંઘદાસ^૮ આચાર્ય;

‘‘ભીમાસ્વાતિવાચક વડા, ‘‘જિનદાસ ગણિ આર્ય. ૫

શ્રી જિનભદ્ર^૯ ગણિ તથા, શ્રી હરિભદ્ર^{૧૦} મુનીંદ્ર;

‘‘હૃમસરિ ‘‘મલયાગિરિ, ‘‘અભયદેવ સૂરીંદ્ર.

૬

‘‘નેમિચંદ્ર ‘‘મુનિચંદ્રજી, ‘‘વાદિદેવ સૂરીશ;

‘‘જ્ઞાનસાગરાચાર્યજી, મુનિસુંદર^{૧૧} મુજગીશ.

૭

‘‘ભુવન સુંદરાચાર્યને, શ્રી દેવેંદ્ર^{૧૨} મુનીંદ્ર;

‘‘હીરવિજય ગુરુ હીરલા, ‘‘વિજયસેન સૂરીંદ્ર.

૮

‘‘શ્રી જિનેશ્વરાચાર્યજી, જિનમત સૂર્ય સમાને;

‘‘શ્રી જિનચંદ્રાચાર્યજી, ‘‘અભયદેવ ગુરુ ભાત.

૯

‘‘રત્નશેખરાભિધ ગુરુ, શુભ શિક્ષા દાતાર;

‘‘હરિભદ્ર ખીજા વળી, માનતુંગ^{૧૩} જયકાર.

૧૦

૨૨

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

પ્રામાણિક પદ્ધતિ તણા, એ સર્વે આચાર્ય;
કયાં ગ્રંથ જે એમણે, માને તે સહુ આર્ય. ૧૧
માટે એ ખત્રીશના, લખ્યું ઇહાં ચરિત્ર;
તેઓના ગ્રંથો તણા, નામ યુક્ત સંક્ષિપ્ત. ૧૨

ઉપાધ્યાયના વર્ગના, વળી પંડિતો જોડ;
'યશોવિજયજી' જગતમાં, બાણીતા ગુણુ ગોડ. ૧૩
વિનયવિજયજીને વળી, ભાવવિજય ગુણુગાત્ર;
કીર્તિવિજય વાચક વડા, માનવિજય ધી પાત્ર. ૧૪
એઓના પાણુ હુંકમાં, લખ્યું શુભ વૃતાંત;
ગ્રંથનામ સાથે લહી, રસાલંકૃતિ કાંત. ૧૫

(સૂચના)

નામોચ્ચારણને વિષે, ગુરૂ લઘુ ક્રમ નહીં કીધ;
કાળાનુક્રમ પાણુ નથી, માત્ર નામ ક્રમ સિદ્ધ. ૧૬

(નારાયણ હંદ)

અહો સરસ્વતીજી સ્વામિની તમે સહાય ઘો,
પવિત્ર પૂર્વ મૂરિના ચરિત્ર ચિત્રવા મય્યા;
અચોગ્ય બાણીને મને કદાપિ મંદ જો થશે,
કવિ રવિ કહે તથાપિ લેખની' વિષે વજા. ૧૭
શ્રી જૈનમત નાયક, પ્રવચનાધિપતિ, યથાર્થાભિધાન.

પંચમગણુધર, શ્રી સુધર્માસ્વામિજી.

આ મહાન્ પુરૂષ મહાવીર સ્વામીના જન્મકાળથી આઠ વર્ષ
અગાઉ અર્થાત્ નિર્વાણકાળ અગાઉ ૩૦ વર્ષપર કુલ્લાગમન્નિવેશમાં

૧ ક્રમ.

જૈનાચાર્ય ચરિત્ર.

૧૪

અગ્નિવાત્સ્યાયન ગોત્રીય ધર્મિભક્ષનામા બ્રાહ્મણની ભાર્યા ભદ્રિકાની કુક્ષિએ ઉત્પન્ન થઈ જન્મ પામ્યા હતા. તેમણે લઘુવયમાંજ વેદ વેદાંગાદિ ચક્રે વિદ્યામાં નિપુણતા મેળવી હતી. તે પોતાની વયનાં પચાસમે વર્ષે શ્રી મહાવીર સ્વામીને આવી મળ્યા અને તેમણે તેમનો ધર્મ સ્વીકારી પાંચશે શિષ્ય સાથે દિક્ષા લઈ ત્રીશ વર્ષે પર્યંત શ્રી વર્દ્ધમાન મહુની ચરાણુ પર્યુપાસના કરી. એ સમયે શ્રી વર્દ્ધમાન મહુ કાળ કરી મોક્ષ પહોંચ્યા. તેવાર પછી ખાર વર્ષે લગી સુધર્મા ગણધર છન્નસ્થ રહ્યા. એ રીતે કુલ ૯૨ વર્ષની વયના માંતે કેવળજ્ઞાન પામ્યા, અને આઠ વર્ષ કેવળી પર્યાય પાળી એકંદરે સો વર્ષનું આયુષ્ય ભોગવી મોક્ષપૂરીમાં ખીરાજમાન થયા. પોતાનો મધજો ધર્મ કારભાર શ્રીજંબુસ્વામીતે શોંખી ગયા. એમણે મહાવીર સ્વામીની પછી ત્રીશ વર્ષે 'ધર્માધિકાર' ભોગવ્યો. એ ચારસામાં જે મહાન્ અને અતિ ગંભીર ગ્રંથોની રચના કરી છે તે જોઈ આજે આપણે સાનંદાશ્ચર્ય પામી જય જય દીનિના પોકાર ઉડાવ્યા વિના રહી શકતા નથી.

વાહ વાહ ! જે વખતે એવા મહાન્ પુરૂષો આ ભારતભૂમિની ઉપર ખીરાજમાન હશે તે વખત જૈન ધર્મ કેવી રીતે દીપી નકળી વિજય ધ્વજને પામ્યો હશે તેનો ચિતાર વાંચનાર મુક્તજનોએ સ્વયમેવ કરી લેવો.

આ પ્રસંગને ઉપયોગી શ્રી કલ્પ સૂત્રને વિષે જે પાઠ છે તેનો ઉચિત્તણા વળી ટીકાનુસારે ભાવાર્થ ગ્રહણ કરી આ સ્થળે લખ્યાછે.

“એ ઇંદ્રભૂત્યાદિક શ્રમણ લગંવંત મહાવીરના ૧૧ ગણધર આચારાંગથી લઈ દ્રષ્ટીવાદ પર્યંત દ્વાદશાંગ મુતને ધરનારા હતા જે માટે તે દ્વાદશાંગનું તેમણેજ પ્રણયન કર્યું હતું; તથા તેઓ ચક્રે પુ-

૨૪

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

ધી હતા. દ્વાદશાંગી એકું કહેતાં તેમાં ચક્રદ પૂર્વ આવી જાયછે પરંતુ જુદુ વિશેષણ આપ્યું છે તે દ્વાદશાંગના અંગોમાં ચક્રદ પૂર્વની પ્રાધાન્યતા બતાવવા માટે છે. તે પ્રાધાન્યતા એવી રીતે કે તે પૂર્વો આદિમાં પ્રણયન કર્યાછે, તેમાં અનેક વિદ્યા મંત્રાધર્મ ભરેલા છે, તથા ખીજા અંગો કરતાં તે મોટાંછે. દ્વાદશાંગીપણ તથા ચક્રદપૂર્વીપણ્ય તે ક-કત સૂત્ર માત્ર લેવાથી થાયછે પણ આ ગાગૃધરોતો સમસ્ત ગણિ પિ-ટકના ધરનારા એટલે સર્વાક્ષર સન્નિપાતપણે દ્વાદશાંગીને સૂત્ર અને અર્થથી ધારણ કરનારા હતા. તેઓ પાણીવિનાના માસીક ભક્તે કરીને રાજગૃહ નગરને વિષે નિર્વાણ પામ્યાછે, તેમાંના નવ ગાગૃધર ભગ-વંત જીવતાંજ અને સ્થવિર ઇંદ્રભૂતિ તથા સ્થવિર આર્ય સુધર્મા ભ-ગવંત સિદ્ધિપદ પામ્યા પછી નિર્વાણ પદ પામ્યા છે. આ વર્તમાન કાળમાં જે શ્રમાણ નિર્વૃથ વિચરે છે એઓ આર્ય સુધર્મ આગુગારના અપત્ય એટલે સંતાનીઆ છે. કારણકે પાકીતા ગાગૃધરો પોત પો-તાના મરણ કાળે પોત પોતાનો શાણ સુધર્મ સ્વામીને સોંપવાથી નિરપત્ય એટલે શિષ્ય પરંપરા રહીત બુદ્ધિહીન થયેલા છે.

આ સૂત્રના પ્રમાણુવડે આજનાં સર્વ સાધુઓ સુધર્મ સ્વા-મીના વંશ વર્તિ હોવાથી તે મહાન્ પુરૂષ જૈનમતનાં નાયકછે એકું સ્પષ્ટ જણાઈ આવેછે, અને એમના કહેલા સૂત્રો વર્તમાન કાળે અ-તિ સંક્ષિપ્તતા પામી વિજયવંત ખીરાજે છે. તેટલા માટે પ્રવચનાધિપ-તિ રૂપ ખીરૂદ પણ ખરેખર રીતે એમનેજ ઘટમાન્ થાયછે. વળી આ ખંને કારણથી એ મહાપુરૂષના સુધર્મ એવા અભિધાનનો હેતુર્થ સિ-દ્ધ થાયછે, એટલે એ મહાપુરૂષ જ્યારે જિન મતના નાયક અને પ્ર-વચનાધિપતિ છે ત્યારે તેઓ સુધર્મા એટલે રૂડા ધર્મ વાળા પણ છે.

જૈનાચાર્ય ચરિત્ર.

૨૫

એ રીતે આ ત્રણે વિશેષણો હેતુ હેતુ મદ્ભાવથી આપેલાછે.

આ મહાનુપુરુષનો વિનય ગુણ અને કોમળ તેમજ રમીક મીઠી વાણી તેમના રચિત ગ્રંથોની આદિ ભૂમિમાંજ આપણને દર્શન આપી જમના સ્વચ્છ અને કોમળ સ્વભાવની ખાત્રી આપવા ખસ છે. તેમના રચેલા સર્વે ગ્રંથોના પ્રારંભમાં કહેલુંછે કે "હે આયુષ્મન્ ! ભગવંતે આપ્રમાણુ કહ્યુંછે અને તે મેં સાંભળ્યું છે." આ વાક્યમાં સ્વાભિમાન દૂર કરી વિનયગુણ ભરપુર એવી ગુરુ પર્વુપાસના કેવી ગંભીર વાણીથી દર્શાવેલી છે અને તેથી તેના સમજનારના મનપર કેવી આગ્રહુષ્મ અસર લાગી રહેછે એ અનુભવી પુરુષ સહજ જાણી રહેશે. તેમજ આયુષ્મન્ એવા મીઠાશ ભરેલા આમંત્રણથી તેમની વાગ્ રચના કેવી મનોહર હશે તેની પણ ખાત્રી થશે.

માટે હે જૈનમંદુરો ! અન્ય જંજળ મૂકી એ મહાપુરુષના વચનામૃતનું નિર્ચુકિત, ભાષ્ય, ચૂર્ણિ અને ટીકારૂપ પ્રનાળિવદે પાન કરવા ઉજમાળ થાઓ! જેથી કપાયરૂપી વિષવેગે પ્રહત થયેલી તમારી ચેતના માછીપૂર્ણ વિકાશ પામી અમંદ આનંદની લેહેરોમાં મગ્ન થશે.

શ્રી સુધર્મગણધરના રચેલા આગમોની ટીપ.

સૂત્રનામ.	શ્લોકસંખ્યા.	સૂત્રનામ.	શ્લોકસંખ્યા.
૧ આચારાંગ	૨૦૦૦	૧ ઊવવામ્હિ	૧૫૦૦
૨ સૂયગડાંગ	૨૦૦૦	૨ રાયપસેણી	૨૦૭૮
૩ ઠાણાંગ	૨૭૬૦	૩ જીવાભિગમ	૪૭૦૦
૪ સમવાયાંગ	૧૬૬૭	૪ જંજુદિપ પત્તિ	૪૧૪૬
૫ ભગવતિ	૧૫૭૬૦	૫ ચંદ્ર પત્તિ	૨૨૦૦
૬ જ્ઞાતાં	૬૦૦૦	૬ સૂર્ય પત્તિ	૨૨૦૦

૨૬

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

૭ ઊપાશકદશા	૮૧૨	૭ નિર્યાવળિકા	} ૧૧૦૯
૮ અંતગડદશા	૮૦૯	૮ કલ્યાણવતસિકા	
૯ અનુત્તરોવવાઈ	૧૯૨	૯ પુષ્પિતા	
૧૦ પ્રશ્નવ્યાકરણ	૧૨૫૦	૧૦ પુષ્પસૂત્રિકા	
૧૧ વિપાકમૂત્ર	૧૨૧૬	૧૧ વન્હીદશા	
૧ નિશીથ	૮૧૫	૨ મહાનિશીથ	૪૫૦૦
		૩ મુળાવશ્યક	૧૨૫

કુલ શ્લોક સંખ્યા ૫૮૪૧૩

(સ્તવના)

(વિનય વિધીયત્તારે શ્રી જીન ધર્મ: શરણું) એ રાગ.

આજ કાળ જે વરતે આગમ, તે સુધર્મના લાખ્યા;

અમૃત સમાનજ વાણી જેની, અર્થ અગાધજ દાખ્યા; વંદો વંદારે

શ્રી સોહમગણુ રાયા, દુરિત 'નિ કંદોરે' લઈ તેની શુભ છાયા.

શ્રી સુધર્મ નામોચ્ચારણથી, દિલ આનંદિત થાય;

નામ સમાન ગુણે શોભંતા, ગુણ ગાતાં દુખ જાય. વંદો ૦

પંચમ કાળ અંધારી રાતે, કુતર્ક રાક્ષસ ગાજે;

ક્રમત વાદળે ગગન છરાયું, તત્વ વાત કિમ લાધે. વંદો ૦ ૩

નાસ્તિક ચોર રહે નિત્ય લામતા, સંશય શત્રુ ખહોળા;

વિષય લોહુપા શાકણુ રાજે, જીવ ખાય ત્યાં ઝોળા. વંદો ૦ ૪

જોવા સમયે આગમરૂપી, જળહળ દીવા કીધા;

પરમ કર્યો ઉપગાર તમે ગુરૂ, લોચન અમને દીધા. વંદો ૦ ૫

જો ન હોત આ વળતે તમારા, વચન દીવડા રૂડા;

તો શા હાલ થતાજ અમારા, હોત અમે મત કૂડા. વંદો ૦ ૬

એ ઉપગાર તમારો નહીં કદી, વિસરશું ગુરૂ રાયા;

કવિ રવિ કહે સ્વામિ તુજના સહુ, ગુણ જાણે કેમ ગાયા. વંદો ૦ ૭

સત્વ.

૨૭

મત્વ.

(અમ્મ પુત્ર ચરિત્ર)

સાંધણ પાને ૧૬ થી.

પોતાની પ્રીયાના એવા કલ્પાંતને શ્રવાણ કરી ધર્મ વિષ્ણુ બોલ્યો—
 “હે પ્રીયા! તું એ મિથ્યા શોક પડ્યો મુકી પુત્રને કોઈપણ સ્થળે
 મુકી આવ.” પોતાના પ્રાણપતિના આવા વચનો સાંભળી પતિવૃત્ત
 ગુણે અલંકૃત ગંગા અત્યંત ખિન્ન ચિત્તથી માતાકાળે એટલે મૂર્છાદય
 થયા અગાઉ નગરીની બહાર જઈ સમિપના વનને વિષે એક વૃક્ષ-
 ના અંધા ભાગે તે પુત્રને મુકતી હતી.

પોતાના પ્રાણથી વહાલા પુત્રને છોડી દેવાથી અત્યંત દુઃખ
 માત્ર થયું છે જેને એવી ગંગા તે પુત્રને મુકીને ત્યાં ઉભી ઉભી અ-
 ત્યંત કલ્પાંત કરતી હતી. હે વત્સ! તે એવું શું કર્મ કર્યું હશે કે
 અમે તારો ત્યાગ કરીએ છીએ. હે પુત્ર! આવી રીતે પ્રાણપાણમાં
 તને પરિહરું છું તેથી હું તારી માતા નહીં પણ વૈશાળી થઈ આ
 નિર્જન વનને વિષે તારી કોણ સંભાળ કરશે! તું જુઓ તારચ્ચા
 ટળવળીશ! વલવલીશ! અને તારી મુકેમળ દેહ આવા નંગલમાં
 તત્કાળ પૂષ્પની પરે કરમાઈ જશે! તું મારી કુક્ષીએ ક્યાં અવતર્યો
 કે જેથી કરીને તારે જન્મસમયથી જ આવી પીડા આવી પડી; હા
 દેવ! હું કેવી અભાગ્યાણી કે આવા ભાગ્યવંત પુત્રનો મારે ત્યાગ ક-
 રવો પડે છે! આ પ્રમાણે સાશુ નેત્રથી અત્યંત કલ્પાંત કરે છે, પાછી
 વળે છે, પુત્રની સન્મુખ જૂએ છે, વળી પાછી વળે છે પુત્રને લઈને હૃદય
 સાથે દાબે છે, મુખ ઉપર ચુંપન કરે છે, કોઈ રીતે મુકી જવાને તેનું
 કોમળ અંતઃકરણ માન્ય કરતું નથી તોપણ છેવટે પોતાના સ્વા-

૨૮

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

મીના હુકમને અનુસરવા માટે, જેનું -હૃદય શૂન્ય થઈ ગયું છે, નેત્ર આંસુએ ભરાઈ ગયાં છે, વદનકમળ કરમાઈ ગયું છે, ઘર તરફ જવાને પગ ચાલતા નથી એવી ગંગા પોતાના બાળકને એ અઘોર વનમાં નિરાધાર છોડી દઈ ઘર તરફ વળતી હતી.

આહા! ઢિઝાર છે તે જડમતિ બ્રાહ્મણને કે જેણે કલ્પવૃક્ષ ને કરિરવૃક્ષ તુલ્ય ગણ્યું, ચિંતામણી રત્નને કાંકરો ધાર્યો અને અમૃતની વિષ તુલ્ય ગણના કરી; મહા ભાગ્યશાળી રાજ્યલક્ષ્મીને મામ કરનાર પુણ્યવંત પુત્રનું રૂડી રીતે જતન ન કરતાં વનને વિષે મુક્યા. પરંતુ કહેવત છે કે “રાંકને ઘરે રતન છાજે નહીં.”

હવે જેવારે ગંગા વનને વિષે તે બાળકને છોડી દઈ પાછી વળી કે તરતજ ત્યાં એક બકરાનું ટોળું આવ્યું. તે ટોળામાંથી એક છુટી પડેલી બકરી ત્યાં આવી. પૂર્વ ભવની માતાની જન્મ તેના મુખ ઉપર નીચી વળી બિલકુલ કિળામણા નથાય તેવી રીતે પયપાન કરાવ્યું. બકરીના ટોળાનો ઉપરી ભરવાડ ફરતો ફરતો પોતાની બકરીઆને એકઠી કરવા નિમિત્તે ત્યાં આવ્યા એટલે તે બાળક તેની દ્રષ્ટીએ પડ્યો. સાનંદાશ્ચર્ય યુક્ત -હૃદયથી તે બાળકને ગ્રહણ કરી પોતાને ઘરે લાવ્યો અને પોતાની સ્ત્રીને કહ્યું કે તારે છોડેલી બાટ હતી તે પૂરી પાડવા માટે કુળદેવીએ આવો રૂપવંત પુત્ર આપ્યો છે.

બંને સ્ત્રી પુરુષ પુત્ર સંબંધી આનંદદાયક વાતો કરતા અત્યંત ખુશી થયા. અને ભરવાડે તે પુત્રનું સારી રીતે પૂરતા પ્યારથી પાળણુ પોષણુ કરવા માંડ્યું. બકરીનું દુધ પીવાથી તે બાળકનું શરીર પણ સારું પુષ્ટ થયું. અને પ્રથમ અળ (બકરી) નું દુધ પીધેલું હતું તેથી ભરવાડે તેનું અળ પૂત્ર એવું નામ દીધું. અપૂર્ણ.

શાન્તજય.

૨૬

શાન્તજય.

સાંધણ પાને ૧૬ થી.

પ્રાતઃકાળના મંદ મંદ વાયુથી હુંગરની ગાળીની અંદર ચાલનારા યાત્રાળુના મન અને તન વધારે વધારે પ્રકુલીત થાય છે. અનેક પ્રકારના મુગંધી વૃક્ષો સાથે અથડાઈને આવતા મુરબિ વાયુથી મગજ તર થઈ જાય છે. આવી રીતે સૃષ્ટી સૌંદર્યતા જોતાં અને સ્વાભાવિક સુખનો અનુભવ લેતાં સુમારે એક કલાકની અંદર હનુમાનદ્વારા પહોંચાય છે. આ ઠેકાણેથી ઉપર ચડવાના બે રસ્તા ફેંટાય છે. હુંગર ઉપર પણ મુખ્ય બે ટ્રાય છે. તેમાંના ઊંચા શિખર ઉપર ચોમુખજીની હુંકો અને ખીજ શિખર ઉપર મુલનાયકજી શ્રી રિષવ દેવજીની હુંક વિગેરે ખીજ હુંકો છે. હનુમાનદ્વારાથી ચડતાં જમણી ખાજીનો રસ્તો ચોમુખજીની હુંક તરફ અને ડાબી ખાજીનો રસ્તો માટી હુંક તરફ જાય છે. હાલમાં યાત્રાળુઓને બે રૂપીઆ આપી ટીકીટ લેવી પડે છે. ટીકીટ ખતાવવાનું મુખ્ય સ્થળ રામપોળ છે. અને તેથી હમણા ફક્ત ડાબી ખાજીને રસ્તે જ ચડાય છે. રામપોળ પાસે ટીકીટ ખતાવીને આગળ ચાલતાં શગાજશાની પોળમાં પ્રવેશ થાય છે. અને ત્યાંથી એક પછી એક નવી નવી પ્રાંધણીના, નવીનવી કારીગરીના તેમજ નવી નવી તરેહની માંડણીના અગણિત જન મંદિરો દ્રષ્ટીએ પડે છે.

આ ખંને ટોચ ઉપરના દેરાસરોની જુદી જુદી મુખ્ય નવ હુંકો કહેવાય છે. અર્વાચિન સમયમાં ખીજ હુંકો પણ થયેલી છે. આ તિર્થની યાત્રા કરવાથી દરેક યાત્રાળુના હીલ અતિશય રંજીત થાય છે.

૨૦

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

અને તેઓ ઘણા યુદ્ધભાવથી યાત્રા કરીને અગણિત પુન્યનો સંચય કરે છે. જેઓને આ તીર્થના દર્શન પ્રથમજ થાય છે અર્થાત્ જેઓ પહેલપહેલાંજ આ તીર્થે આવે છે તેઓના દીલ ત્યાંની ગોડવાણ, કા-શીગરી જોઈને અને અગણિત દોલત ખરચીને પોતાના નામને અ-મર કરી ગયેલા પુન્યશાળીઓના ચરિત્રો સાંભળીને, અત્યંત સાનં-દાશ્ચર્ય પામે છે.

આ તીર્થની સારસંભાળ તથા તે સંપ્રદી પૈસાનો વહીવટ કરવા માટે પાલીતાણા શહેરની અંદર 'શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી' એવા ગુણ નિષ્પન્ન નામની શ્રાવક કોમ તરફથી એક પેઢી સ્થાપવામાં આવી છે. એ પેઢીનું મકાન શહેરની અંદરના મૂખ્ય જિનમંદિરને લ-ગતું છે, અને તે કારખાનાને નામે જાળખાય છે. એ પેઢી ઘણા વર્ષથી સ્થાપિત થયેલી હોઈને ત્યાંનો વહીવટ નિર્મિલપણે આલેયે આવતો હતો. તે પેઢીના મુનીમ તરીકે અગાઉ પરી. નરસંગ દીપચંદ કરીને એક રાંધણપુરનિવાસી શ્રાવક હતા. એમને કાંઈખાસ કારણ-સર શ્રી મુર્સીદાબાદ મોકલવાની જરૂર પડી ત્યારથી તે પેઢીના મુનીમ તરીકે શા. નથુ ધરમશી નામે એક દશાશ્રીમાળી વાળીએ કામ કરતો હતો.

આણંદજી કલ્યાણજીના તમામ કાર્યો કરવાને માટે હિંદુસ્તાનના શ્રાવક સમુદાય તરફથી સંવત ૧૯૩૮ ની સાલમાં ગ્રામીણ પ્રતિનિધિ-ઓની નીમણૂક કરવામાં આવેલી છે. તેમાંથી વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિ તરીકે શ્રી અમદાવાદમાં આઠ શેઠીઓએની મેનેજીંગ કમીટી નીમેલી છે. પેઢીનો વહીવટ સારી રીતે ચલાવવો અને તેના દરેક કામમાં

શત્રુંજય.

૩૧

સારી રીતે દેખરેખ રાખવી એ આ કમીટીની મૂખ્ય ફરજ છે.

મૂખ્ય પેદી શ્રી અમદાવાદમાં રાખેલી છે, અને ખીજે ઠેકાણે તેની શાખા પેદીઓ સ્થાપેલી છે. જેમાં મૂખ્ય પાલીતાણામાં અને ખીજી ભાવનગર, છાપરીઆળી, રોહીશાળા તથા ચીરોડામાં છે.

જ્યારે સદરહુ નથુ ધરમશીનો કાબુ કારખાનાની અંદર સારી રીતે જામ્યો ત્યારે તેણે દરેક શાખા પેદીઓમાં પોતાને દરેક આખ-તમાં ઉપચાગી થઈ પડે એવા માણસોને જોડવાની જરૂર જાણી તે પ્રમાણે જોડવાણ કરવા ઉપર પોતાનું સંપૂર્ણ રીતે ધ્યાન ખેંચ્યું અને મનગમતા માણસો જોડ્યા.

ભાવનગરની પેદીના મુનીમ તરીકે શ્રી ભાવનગરના સંઘની નાજુશી છતાં ફક્ત પોતાની દુરાચરણી મુરાદ પાર પડે તેજ કાર-ણથી શા. છગન મુજબ નામે ગુમારતાને રાખ્યો. આ રાખે કાર-ખાનાની નોકરીમાં રહ્યા અગાઉ ખીજી નોકરી પાણ સાલસપણે ખબતી હોય તેવું સાંભળવામાં આવ્યું નથી. કારખાનું જે એક ધર્મ સ્થાનક છે તેની અંદર નોકરો પાણ સારા, આખરૂદાર, પ્રતિષ્ઠિત કુ-ળના, નિમકહુલાલ રીતે નોકરી ખબતે તેવા, અને દુરાચરણના તો જાણે શત્રુ હોય તેવા રાખવા જોઈએ. પરંતુ જે માણસ તે દુરાચર-ણનો સ્નેહી હોય છે તેને, જેમ કુવડને મૂર્ચ ગમતો નથી તેમ સારા માણસોની સંગત ગમતી નથી. તેતો અંધકારને ઇચ્છનારા ચોરી તથા યાચી કરનારા પુરૂષોની માફક પોતાનાજ સ્વભાવને મળતા અને અ-નુસરતા માણસોને પસંદ કરે છે.

જ્યારે તે સઘની પેદીઓમાં પોતાના મનગમતા માણસો જો-ડવી શુક્યો અને તેને પોતાની છૂપી વાતો બહાર ન પડવાનો પક્ષ

૩૨

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

લગ્નમાં બેસે ત્યાંજે તે નથુ મરમથીજો ખીજી નોકરો સાથે મળીને ફેટલાએક મકારનો દગો અને ધર્મય શરૂ કર્યો. મોટા વખતમાં સારી શ્રીમંતાઈ પ્રાપ્ત કરી લેવાની ઇચ્છાથી કારખાનાના પૈસા ઉઘાપત કરવા માંડ્યા. એક એક રકમો બે ત્રણ વખત જુદી જુદી પેઢીઓમાં જુદી જુદી વિગતથી તેમજ એક વિગતથી માણ દાખલ કરવા માંડી અને વધારાના પૈસામાંથી સીપાઈથી માંડી મુન્તીય પર્વત દરેક પેઢીના નોકરોને છુટી રાખી પોતે એકઠું કરવા માંડ્યો.

તેજો કેવા કેવા મકારની ઉઘાપત કરીછે, નાગાની અંદર કેવા જોડાના વાજાછે અને જોપડાની અંદરથી પાના કાઢી નાખીને કેવા કપટ યુક્ત નાગા દાખલ કર્યાછે, તે સર્વ વધારે તપાસની અંદર હ-મણા સારી રીતે પાકે પાકે સમજવામાં આવ્યું છે, પરંતુ તે આવગળ ઉપર સારી રીતે સગીરતર જાહેર કરશે.

સારી અને શાકી સ્ત્રીઓની સુખેય અને દુઃખ વધારે વાગવ સર્વે જાની ૪ રહેતાં પાદાર પડેછે તેવી રીતે જ્ય ત્રીજે સંપ્રકરનાં બદલાલ અને નીમક હસાયપણની અપરેક પીએ પાદાર પડી અને દેશાવરમાં ફલાયો પાગી. આ પાપત વાગવવરનો અંદર વધારે ચરવા આવી સળામ કે તે પાલીતાણાની નજીકનું જોદેરછે અને તેની અંદર આપકની કોમનો એક સીપી જડ્યો સાચેછે. જ્યારે જો પાપતનો મોકાર વિશેષ વૃદ્ધિ પામ્યો ત્યાંજે આગમરવાજાએ અમલવાદ પીએરે જોદેરમાં તે પાપત જાહેર કરે.

અપામું

—૦૦૦૦૦૦—

અમૃત યાઓ ! અમૃત યાઓ ! ! અમૃત યાઓ ! !

પાણીતાણાના કારખાનાની સંભાળ કરો !

મહા મહેનતે અને મહે પ્રવાસે આ તીર્થનું દ્રવ્ય અવાઈ જતું અને ઉચાપત થઈ જતું અટક્યું છે; પરંતુ જેના ખાવાની કારો બંધ થયા છે, જેને નોકરીથી દૂર કરવામાં આવ્યા છે, જેઓ આખા હિંદુસ્તાનમાં ફરેલેલ થયા છે અને જેના ઉપર કોઈદારી કેળના સપાટા ચાલે છે એવા જુના નિમક-હરામ નોકરોનો સરદાર માજી મુનીમ નથુ ધરમશી હજુ જંગીને પેઢી પથી. જંગીને ખસવા દેતો નથી, કારખાનાને નુકસાની થવાના કુત્સી કરે છે, નોકરોને ઉશ્કેરે છે, સીપાઈઓને મડાવે છે, અયોગ્ય માગણીઓ કરાવે છે, અવશ્યકે ખોલાવે છે અને તમા નોકરોને કારખાનું છોડીને ભાગી જવું મટે એવા ઇલાજો કરે છે. આ સમજના તકેટી ઉત્પન્ન કરવામાં તેની મુખ્ય મુશ્કેલી તમા નોકરોને કાબર કરી સ્વદેશ ગમન કરાવવાની છે જેથી પાકું મુનીમ પાકું રેવાચીનમાં આવે, ખોતાનું માર બરાવું ચક્ર ચાપ, અને કારખાનાના પડોષ એક નીચીને ચલાવેલ એક ખાતાના નવા નવા સળા આવે.

ગાંધી એવો અને તેને ગુરી નથી અત આખો જેથી દૂરોને કારખાના ને ખતી નુકસાની અટકે. અને તે ખોતાની ગુરી મુશ્કેલીમાં ના ઉમેદ થાય. તમે કોઈ પ્રલાજ નહીં માપ તો વિગતો બંધ થયેલો જેમો અને સુધારા ઉપર આવેલું કારખાનું પાકું નવાના માંડશે અને આગણી શુભ ધારણા ખાતા ઉમેદ થાયું, એક સોને કરેલા તો બધું બની આવશે,

ભાવનગર તીર્થ રક્ષક કમીટી.

વિજ્ઞાપના.

આ ગોપાનીયું હર હિંદુ માસની પૂણિમાએ શ્રી ભાવનગર નેન ધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી બહાર પડે છે. તેનું મૂલ્ય વર્ષ ૧ ના મા-
સ. ૧૨ નું અગાઉથી આપનાર ગ્રાહકો પાસેથી રૂ. ૧-૦-૦ અને વ-
ર્ષની આખરે આપનાર ગ્રાહકો પાસેથી રૂ. ૧-૮-૦ લેવામાં આવશે.
બહાર ગામ વાળાને પોસ્ટેજના રૂ. ૦-૩-૦ તથા આપના પડશે. છ-
ટક નકલ એકતા મિ ગયાના લેવામાં આવશે.

જો સ્વામીશ્રી ઉપર આ ગોપાનીયું મોકલવામાં આવેલ છે તેમણે ઉપર જણાવેલા શરૂઆત મૂલ્યને નિર્ણયિત ગ્રાહક થવા વિચાર રાખવો પાછું મોકલનારે ગોપાનીયા ઉપર પોતાનું નામ ન લખતા 'પરબીડીઆ' ઉપર લખવું. નામ લખ્યા વીના મોકલવું નહીં.

જો ગોપાનીઆના અથવા ન્યુસપેપરના એડિટરોના ઉપર આ ગોપાનીયું મોકલવામાં આવે તેમણે બદલામાં પોતાનું ગોપાનીયું કે ન્યુસપેપર મોકલવું. નહીં તો તે સંલેખને ચાલક તરફ ગોપાનીયા આવશે.

આ ગોપાનીઆ સંલેખી કામકામને ચાલે ભાવનગર હરવારી રાખ્ય મહેલની સામે શ્રી દે. ય. પ્ર. સમાવી મોકલીયામાં ગણતાર મંત્રી અમરજંદ ઘેલાબાઈને લખવું. નોટપેટ કાચો લેવામાં આવેલો નહીં.

નમો

દેવ પત્ર પ્રકાશ